

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 56. S. Ignatius de proxima mortis suæ hora admonitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

malis ceterorum miseris compati didi-
cerat, ratus, quod Superior illorum,
qui ei tanquam Patri suo subjiciuntur,
necessitatibus ipsemet subvenire adstrin-
gatur. Insuper Ignatii studium, quo pro-
ximum fovebat, sese etiam ad captivos
extendebat; quippe vix sensu compre-
hendi poterat, quantos adhibuerit co-
natus, quotve amicos sibi conciliare
fategerit, ut quemdam Patrem natio-
ne Gallum ex Hispania reducem, qui
a Piratis Algerianis ad Siciliæ oram
captus fuerat, in libertatem assereret.

§. LVI.

*S. Ignatius de proxima mortis suæ
hora admonitus.*

Ignatius cum piis hisce exercitiis
intentus suas vires continuo ma-
gis deficere, vitæque suæ finem in-
stare præsentiret, sui Scribæ Socium
adesse iussit, eique veluti pro testamento
quædam dictabat statuta, in quibus de
obedientiæ virtute, necnon de debita
erga Superioris voluntatem submissione
agebat, cum illam veluti speciale So-
cietatis insigne, animamque reputaret.
Ab illo temporis articulo nonnisi de
proxima mortis lucta cogitabat: tria
vero, priusquam e vivis excederet,
adimpleri exoptabat, & quidem primo,
ut exercitationum spiritualium liber a

Sæcul. XVI.
A.C. 1556.

Orland.
hist. Soc.
l. 16. n. 93.
& 94.
Bouhours
l. 5. p. 421.

Sæcul. XVI.
A.C. 1556

Sede Apostolica approbaretur II. confirmaretur ejus Societas III. illius Constitutiones publici juris fierent: Votis autem hisce adimpletis unice dissolvi, & esse cum Christo cupiebat: cum autem die decima tertia Junii morbum ingravescere sentiret, Patrem Polancum, quem a secretis habebat, & Patrem Madridium advocabat, eisque Societatis administratione commissa ipse ad villam, quam in Collegii Romani usum anno priori exstrui curaverat, secessit, cum tamen ibi nullum malo levamen afferri deprehenderet, sed paulatim infirmitas augetur, viresque decederent, ad urbem reduci petiit, ubi die vigesima octava Julii expiatis per Sacram confessionem maculis, sumptaque sacra Synaxi sese morti accinxit, quamvis nec Medici, nec Societatis Patres adeo propinquæ mortis periculum instare crederent. Biduo post sole ad vesperam inclinato Patrem Polancum accersit Ignatius, jubetque adire summum Pontificem, eumque rogare, ut ipsi benedictionem Apostolicam largiatur. Verum Polancus, cum non minus, quam ceteri Ignatium de vita nondum periclitari existimaret, demandatum sibi negotium ad alterum diem remittebat, eo potissimum nomine, quod Medici impræsentiarum nullum existare signum

signum assererent, unde obitum interpretari liceat.

Sæc. XVI.
A.C 1556.

§. LVII.

Ignatii præparatio ad mortem.

Postea spectabiliores hujus Collegii Patres, qui apud Generalem divertebantur, inde tardius recedebant, atque Ignatium solum relinquebant, spe freti, quod a nullo turbatus eo tranquilliori quiete frui posset: ipse vero totam eam noctem cum Deo suo dulcissime agens infumebat, atque altera die de mane iidem Patres ejus cubile ingrediebantur, qualiter noctem transegisset, sciscitaturi: verum inveniunt illum jam animam pene quietissime exhalantem, atque in agone constitutum.

*Orland. n. 95
& 96.*

*Maffæus vita S. Ignat.
l. 2. c. 23.*

§. LVIII.

Preiosa Ignatii mors.

Ad inopinati hujus casus rumorem turmatim omnes concurrunt, atque ægroto medicamen afferre festinant, rati, illum non nisi mentis deliquium fuisse passum: attamen sanctus Vir linquentem animam revocans moritura voce respondit: „Frustra sunt humana medicamina: „ his dictis ad cœlum oculos elevans, junctisque manibus Jesu nomen ingeminans placidissime